

3. mail 1974.
9. mail

Armas Herman!

Kärsoluv õppeaasta läheb mai kuuga ja õpikute tellimisele on ka lõpp selleks õppeaastaks. Järgmisel õppeaastal võtame uue poliitika tarvitusele. Eesti Vaba Sõna raamatukapp neis yargis on ääriine ettevõtte. Nemad on huvitatud sellest, kas nad teenivad raamatute müügist. Meid ei huvita see, kas üks või teine kool saab teatavat raamatut. Meil on väga vähe olemisi ja sellepärast nad ei telli raamatuid, millel ei ole minekut. Kui mina möödunud suvel õpetajatele Helgusestelli raamatut „Mina ise“ tutvustasin, siis praagi kooli õpetajad olid huvitatud sellest raamatust. Meie koolis ka paar klassijuhatajat - üsti kule õpetajat lubasid seda raamatut tarvitusele võtta abiraamatuna Sime lugemikkude kõrval. Sääle on ju mõned praagi toredad põnerad jutad sees ja kuulolisi haigustusi ka. Taheldasiks oleks seda raamatut hea kasutada. Sügisel selle raamatu tellimise küsimus taherduks maksimate rõlgade jahmas. Hiljem öeldi mulle, et raamatut on tellitud, aga ikka ei jõudnud meieni. Mõni kuu hiljem öeldi mulle Vaba Eesti Sõnast, et neil olivat õpperaamatute fondiga niisugune kokkulepe juba vanast ajast, et igast uusilmunud õpperaamatust fond saadab olma tellimata 20 eks. Vaba Eesti Sõnaga ju kui Vaba Eesti Sõna näeb, et sellel raamatul on astjad, siis nad hakkavad tellima. Eks hi, Alep peaks olema teadlik seesuguses kokkuleppes. Mina olen aga nüüd saavitanud Kooliühist tellida neil raamatuid õpperaamatute fondilt otseselt. Meil tulevad karratuspäevad juuni lõpue, eks meil siis sääl asuta ka selle raamatu saamise küsimast. Mina oma koolile ei tellinud sellepärast, et meil oli palju sekeldusi. Haadusseltziga - me saime uelavse korras raha alles kätte aprilli kuul, siis ei hakanud selleks õppeaastaks enam tellima.

Eesti koolide keskuse kaudu raamatute tellimine ja levitamine on minu arvates ebapraktiline. Keskele liikmed elavad seaste rahemaadega iiksteisest seel, see teeks asjaajamise ras-
keks ja algariittraks. Minu arvates on kõrge kiire tee, kus-
koolid tellivad ette fondilt.

Vüüd metoodika raamatust. Vanadale kutsega õpetajatele on raamat hea metoodiliste võtete väliskendamine ja meelde-
tuletamine mõttes, sest need asjad on õpetajatele praktilise
töö kaudu juba tuttavad. Neile raamat palju uut ei pakku-
stga noortele õpetajatele ja lastevanematele, kes on talunud
koolitööle õpet. kutsega õpetajate puudumist, oleks vaja olnud
metoodika raamatut detailsema käitumisviisi ja näi-
tega, sest just need on hädes õpetamisega ja häävaval
ahi järele. Näiteks: mul on käesoleva talve lähi olnud
kiiparahetust San Francisco Eesti Kooliga. Vanad juhatajad
ja õpetajad on lahkunud, need teelised ametisse ja häda-
kisa on suur - ei tea kust alata, mida teha? Olen saatnud
neile soovitusi õpikute osas; olen saatnud neile vanu
Billitääni numbreid kus on artikleid õppetöös lähiviimise
kohita; olen saatnud neile õppekava ja juhiseid. Seisu-
guse olukorras kool vajaks rohkem jõudu pakkurad
metoodika raamatut.

Minu on jõudnud 2 pakki: Keskkoole Õpetajate Liidu
paolt trümitatud Billitääni "Eesti Kool 1974". Kui mille
rohkem ei saadeta, siis ma ei tea: kellele seda saata
koostise liikmetest ja keda ilma jätta. Kumbagi pakki
oli 15 ekr.

New York: Kool lõpetab töi 1. juunil ja lähed suurepuhku-
sele. Meie lastevanemate komitee ja koolifond laskvad kaiku
kaks restikule korrast: üks noortele (vanemate klannide
õpilastele ja juba kooli lõpetanutele) kes seda soovivad ja
teine täiskasvanutele. Täiskasvanute kursus jääb tööle
ka suul korrespondents kooli nääl. Kursuste andjaks on
sai algoodt pr. juks. Tulval aastal läheme vastu kooli
25. a. juubilile. Parimate teenistustega Jauaad